

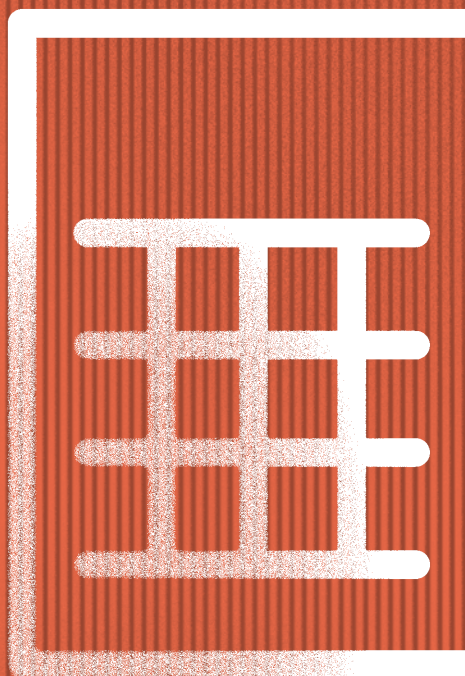
Informe estat de la joventut *2015*

Índex

- 1 Introducció
- 2 Emancipar-se com a jove: una necessitat inaccessible
- 3 Equipaments, espai públic i mobilitat
- 4 La cohesió social, lligam de la ciutadania
- 5 La participació com a eina d'apoderament
- 6 El punt de vista del territori: la realitat als districtes
- 7 Bibliografia i fonts

1

Introducció

En molts sentits, el 2015 ha estat un any de canvis. Les múltiples campanyes electorals han accentuat el desgast en la posada en marxa d'un Ajuntament completament nou. Entenem que el govern està en minoria en el consistori de la ciutat i que, per tant, la gestió del govern és complicada, però això no justifica l'eliminació de la Regidoria de Joventut.

La Regidoria de Joventut existeix a l'Ajuntament de Barcelona des dels anys setanta, quan la dictadura s'esgotava per donar pas als primers ajuntaments democràtics. Durant aquest període es concebia les i els joves com a punta de llança de la democratització de la ciutat. Aquest fet no havia flaquejat des de la Barcelona olímpica, quan la prioritat municipal eren l'esport i les infraestructures, i l'àrea de Joventut va arribar a desaparèixer temporalment. En tot aquest temps, la joventut de Barcelona ha seguit treballant, buscant el consens i la cohesió de les associacions; convertint a la joventut organitzada en un actor actiu en la definició i desenvolupament de les polítiques públiques que li afecten. Prova de la seva victòria ha estat el reconeixement d'aquesta etapa entre la infància i l'edat adulta i a la seva idiosincràsia. Una Regidoria de Joventut, entre altres coses, és un reflex de reconeixement de la feina feta per les entitats de la ciutat i una mostra de la voluntat política de l'equip de govern.

Enguany, a 35 anys de la creació del Consell de Joventut de Barcelona, s'ha via aconseguit el compromís a fer dependre la Regidoria de Joventut directament d'Alcaldia. El pas enrere que comporta la seva eliminació del cartipàs, és una falta flagrant al compromís de l'Ajuntament amb les i els joves de la ciutat.

Tot i que considerem molt positiu que feminismes i LGTBI tinguin un espai propi en el nom d'una Regidoria, no creiem que hagi de ser en detriment de Joventut. En aquest sentit entenem que en l'organigrama, joventut, hauria d'anar conjunt amb adolescència en tant que es tracta d'una trajectòria conjunta.

Aquesta falta de forma, tot i ser ja prou significativa en si mateixa, no ens ha d'impedir però, valorar el fons. I és que, malgrat la Regidoria pròpia sigui una demanda bàsica, el que realment afectarà a la joventut de Barcelona és el contingut, les polítiques de Joventut que es desenvolupin, vinguin de la regidoria que vinguin.

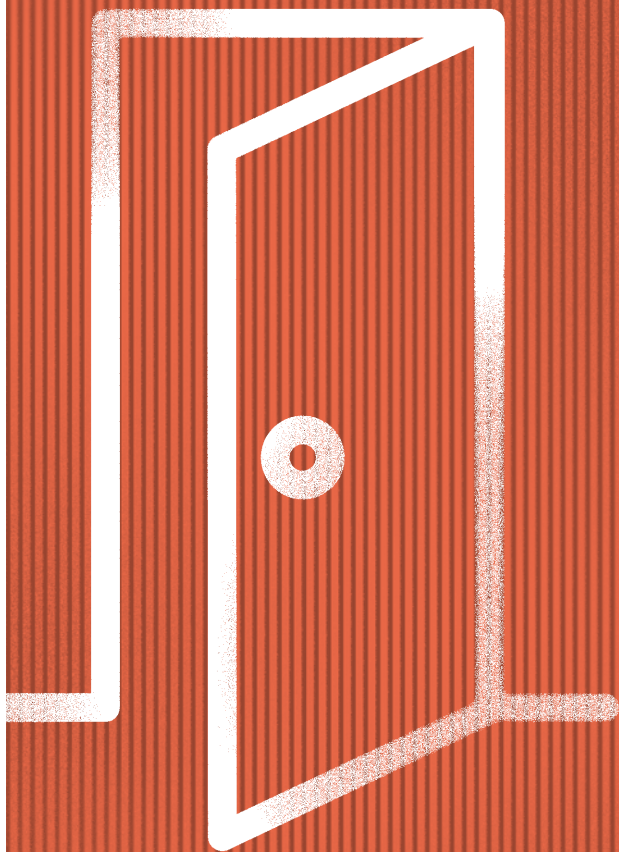
En aquest sentit, cal destacar que al llarg del 2015 no s'han convocat cap de les taules de seguiment del Pla Jove, el Pla de Xoc contra l'Atur Juvenil o el desplegament de la Garantia Juvenil. Taules que eren l'espai d'interlocució de les associacions amb l'administració i que permetien fer un seguiment i valorar el desplegament d'aquests plans. En aquest sentit, el Pla d'Equipament Juvenils de Barcelona, que acabava el 2015, s'ha vist executat tan sols fins a poc més de la meitat de les actuacions previstes. Aquest desplegament tampoc s'ha fet equilibradament ni en resposta a un ordre de necessitat dels col·lectius o el territori, si no amb diferències clares entre districtes; deixant especialment perjudicada, per exemple, l'Eixample, que ja era un dels districtes amb menys equipaments juvenils de la ciutat.

És per tot això que des del CJB ens és imprescindible que aquest any 2016 marqui des de bon inici una nova estratègia de ciutat en matèria de joventut. Començant per la reactivació dels diversos Plans amb les seves respectives taules de seguiment i valoració, així com una revisió de la política en matèria d'equipaments juvenils, en que les Plataformes Juvenils Territorials tinguin un paper important, i es prioritzi la gestió dels equipaments juvenils per part de les pròpies associacions de joves en forma de convenis de gestió ciutadana.

Finalment, esperem que l'Ajuntament aprofiti qualsevol possible modificació del govern que hi hagi en els propers quatre anys per incorporar, de nou, la Regidoria d'Adolescència i Joventut, i que aquesta depengui directament d'Alcaldia.

Secretariat del Consell de la Joventut de Barcelona
Barcelona gener 2016

2

Emancipar-se com a jove:
una necessitat inaccessible

Han passat vuit anys des de l'inici d'una de les majors crisis financeres que ha tingut conseqüències i impactes econòmics, polítics i socials, no només en els Estats i Administracions Públiques sinó també en les societats, famílies i persones. Fa anys que es pateix aquesta crisi i que també se n'investiguen els efectes, alguns dels quals -contrastats i consolidats-, tenen a les persones joves com a protagonistes.

L'informe sobre la situació laboral de les persones joves a Catalunya que elabora cada trimestre l'Observatori Català de la Joventut recull que **des del 2007 s'han destruït 427.000 llocs de treball ocupats per joves**, esdevenint així, el col·lectiu que més ha patit l'impacte de la crisi. És rellevant, però, tenir en compte quina és la situació de les persones joves que es mantenen al mercat laboral. La **temporalitat, la parcialitat no desitjada i la subocupació** -totes elles característiques de la precarietat-, són de caràcter estructural pel que fa a l'ocupació juvenil, però s'han vist intensificades durant els últims anys. L'Enquesta de Joves Barcelona 2015 elaborada per l'Ajuntament de Barcelona, és un document útil i imprescindible per conèixer l'estat en que es troba la joventut barcelonina i per desenvolupar polítiques públiques que donin respostes adequades.

L'Enquesta, que no s'elaborava des del 2002, recull algunes dades preocupants (temporalitat, parcialitat...) però també pel que fa a les **baixes expectatives laborals que té el col·lectiu jove**: la meitat de les persones de 15 a 29 anys acceptaria una feina amb sou inferior al considerat just (gairebé 20 punts percentuals més que al 2002) i la meitat acceptaria una feina sense contracte. És comprensible que, davant d'aquesta precarietat laboral, hi hagi hagut un augment de 16 punts percentuals de joves que només estudien (del 29% al 44'8%) i que **l'atur i les condicions laborals siguin el problema social que més preocupa a la joventut barcelonina**. L'allargament de l'etapa formativa però, s'ha donat en relació als cicles formatius (5 punts) mentre que hi ha hagut una disminució (8 punts) de joves que cursen graus -l'augment de taxes universitàries podria ser-ne un factor explicatiu-.

La formació i l'ocupació esdevenen elements clau per a l'emancipació, com també ho és iniciar un projecte de vida propi i autònom fora de la llar d'origen. Tanmateix, l'emancipació residencial no ha parat de disminuir: a Catalunya, la taxa d'emancipació de les persones joves d'entre 16 i 29 anys se situa al 24,1%; mentre que a Barcelona, **el 45,7% de les persones d'entre 25 i 29 anys no estan emancipades**. L'enquesta especifica que el principal motiu per no marxar de la llar d'origen són les circumstàncies econòmiques, essent la precarietat laboral i els preus elevats de l'habitatge, les principals raons per les quals la joventut barcelonina no s'emancipa.

La **manca d'oportunitats laborals dignes que permetin iniciar una vida autònoma i plena fa que moltes persones prenguin la decisió de marxar a l'estranger** a la recerca d'aquestes oportunitats que Barcelona no els ofereix. L'exili juvenil és un fenomen que es troba en expansió i cada cop són més els actors polítics, econòmics i socials que en reconeixen l'existència i la creixent problemàtica. Malgrat tot, el Consell Econòmic i Social de Barcelona (CESB) adverteix que “la **manca de dades fiables impedeix conèixer l'abast de la població emigrant de Barcelona**, la qual cosa repercuteix negativament en el coneixement acurat del nombre i destinació de les persones que marxen a altres països, i per tant en el disseny dels programes”.

Segons “l'Informe sobre emigració i població barcelonina resident a l'estranger” elaborat pel CESB l'abril del 2015, **les persones d'entre 15 i 29 anys residents a Barcelona que han decidit emigrar a l'estranger ha augmentat un 62,5%** respecte les que ho van fer l'any 2009; el padró municipal recull una pèrdua del 16,1% de la població d'entre 16 a 29 anys durant el període 2008-2014. L'informe estableix que “la pèrdua de població activa jove té dues conseqüències que cal valorar: **la manca de reposició [...] de mà d'obra i l'envelliment de la població resident** que afectarà el nostre sistema públic de pensions en el futur”. Però no només té un efecte clar a llarg termini sinó que si s'extrapola un estudi elaborat per l'INJUVE a Barcelona, l'emigració del jove pot suposar per a la ciutat **una pèrdua d'entre 2.716 i 3.380 milions**

d'euros al llarg del període 2014-2024 segons el CESB. També és rellevant que segons un altre document titulat "La emigración de los jóvenes españoles en el contexto de la crisis", el 80% de l'emigració actual és de professionals universitaris, el 32% amb postgraus i la gran majoria vinculats al sector serveis. Així, a part de la pèrdua de la inversió realitzada per a la formació d'aquesta població jove, s'afegeix una clara **pèrdua de capital social, talent i capacitats creatives i innovadores, que incideixen negativament en el desenvolupament social i econòmic de la ciutat**. Aquestes són les xifres de la realitat, però també cal tenir present que l'Enquesta de Joves Barcelona 2015 recull que un 80% de les persones joves estarien disposades a anar a treballar a l'estranger en un futur (un 55% per elecció personal). Marxar a viure, estudiar o treballar a l'estranger ha de ser una opció, no una obligació per manca d'oportunitats.

En definitiva, hi ha una necessitat imperativa de que les **administracions públiques assimilin que s'està produint un fenomen migratori de caràcter massiu per part de joves** qualificats que decideixen marxar a la recerca d'una millor vida. Només amb voluntat política es podrà frenar aquest èxode silenciós però constant que té conseqüències negatives per l'individu -quan s'hi veu forçat- i per la societat en general.

Totes les administracions disposen d'instruments polítics per donar resposta a la situació en la que es troba la joventut d'avui. A Barcelona, el Pla Jove, el Pla de Xoc Contra l'Atur Juvenil, el desplegament de la Garantia Juvenil o els plans d'ocupació de Barcelona Activa, haurien de ser **d'utilitat per fer front a l'atur juvenil, la precarietat o els baixos salaris**. Tanmateix, no podem afirmar que així sigui ja que les taules de seguiment creades per participar de l'avenç i valoració dels respectius Plans, no s'han convocat durant el 2015.

El Pla de Xoc Contra l'Atur Juvenil i el Pla Director de les Polítiques d'Adolescència i Joventut 2013-2016 van ser aprovats el 2013 i van comptar amb la participació activa del CJB. Malgrat que el seu objectiu era abordar les proble-

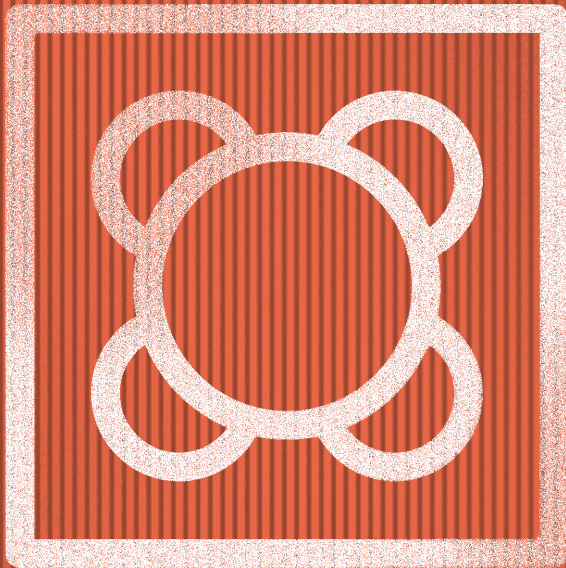
màtiques estructurals que pateix el jovent de la ciutat proposant mesures de foment de l'ocupació i formació, els resultats són poc visibles i quantificables ja que no disposem de dades concretes que ens indiquin que s'ha experimentat una millora. Tot i així, cal destacar **la tasca d'assessorament i acompanyament que desenvolupa la Xarxa de Punts d'Informació Juvenil** i com aquesta ha incorporat el registre a la Garantia Juvenil, com una de les seves principals tasques. La **Garantia Juvenil (GJ) és una iniciativa de la Unió Europea que preveu que totes les persones menors de 25 anys rebin una oferta d'ocupació, pràctiques o formació** després d'haver estat quatre mesos iniciatives. En primer lloc cal celebrar que l'Estat hagi augmentat l'edat de les persones beneficiàries, arribant als 29 anys tal i com demanaven molts actors, tals com el CNJC o el propi CJB. Pel que fa a l'impacte d'aquesta mesura, cal recórrer a les dades: fins el 31 de desembre de 2015, hi havien **1.786 joves de Barcelona ciutat amb la GJ acceptada**, el perfil tipus és home d'entre 19-25 anys, però pel que fa a la formació d'aquestes persones, varia molt. Segons estudis finalitzats, el 21% són persones joves llicenciades, graduades o enginyeres superiors, el 20% han cursat i finalitzat cicles formatius, un 19% té estudis primaris i el 15'4% enginyeries tècniques. Pel que fa a la distribució territorial, on hi ha més persones apuntades és als Districtes de Nou Barris, San Martí, Horta-Guinardó i l'Eixample. Des del CJB remarquem l'esforç que s'ha fet des de l'administració local per impulsar el desplegament de la GJ tot i la mala formulació i mancances en el disseny d'aquesta per part del Govern Central.

En aquest sentit, celebrem que per **Barcelona Activa el col·lectiu juvenil sigui un dels dos prioritaris en la lluita contra l'atur a Barcelona** i que per tant, impulsi plans de formació ocupacional i d'inserció laboral per als i les joves de la ciutat. A finals del 2015 el SOC va obrir una convocatòria per subvencionar programes emmarcats en el desplegament de la Garantia Juvenil. "Garantia d'Èxit" de Barcelona Activa és un dels programes que ha estat dotat d'un milió d'euros i que aspira a que el 40% dels i les participants aconseguixin feina en un termini de 6 mesos, participants inscrites a la Garantia Juvenil i/o deri-

vades del Centre d'Informació i Assessorament Juvenil (CIAJ) i de la Xarxa de Punts d'Informació Juvenil.

La joventut ha estat un del col·lectius en que més ha impactat la crisi, però **l'augment de les desigualtats ha estat una altra conseqüència rellevant.** Barcelona no s'escapa d'aquesta tendència sinó que la consolida segons l'Informe anual sobre la renda familiar publicat per l'Ajuntament (corresponent a l'any 2014). Aquest indica que el barri més pobre de la ciutat (Trinitat Nova) s'ha empobrit encara més, mentre que el barri més ric (Pedralbes) s'ha seguit enriquint. Les dades recullen que una família de Sarrià-Sant Gervasi té una renda 7 vegades superior a una de Nou Barris, **constatant que segons el barri de Barcelona on es neixi, es tenen més o menys oportunitats vitals.** El CJB considera que la bretxa creixent que separa a la ciutadania pobra de la rica -totalment distribuïda per barris-, té un impacte negatiu ja que construeix una ciutat dual, cada cop més diferenciada i allunyada entre les persones que la conformen.

3

Equipaments,
espai públic i mobilitat

La finalització del Pla d'Equipaments Juvenils: futurs reptes

El Pla d'Equipaments Juvenils de Barcelona (PEJB) 2008-2015 té el seu origen en el procés participatiu dut a terme entre el 2005 i el 2006 per a l'elaboració i aprovació d'un nou pla jove per a la ciutat (plajovebcn 2006-2010). En aquell procés participatiu es va detectar la necessitat de **dotar de mecanismes, espais i instruments de participació a la joventut barcelonina**, necessitat que es va traduir (entre altres) en l'objectiu de "Desenvolupar un pla d'equipaments juvenils de la ciutat dotant-los d'aquelles infraestructures necessàries per tal de cobrir les necessitats i demandes de la gent jove de la ciutat, tot promovent la fórmula de cogestió per al seu funcionament" a partir de diverses mesures. En el PAM 2008-2011 es va incorporar l'**elaboració d'un Pla d'Equipaments Juvenils** que s'articulava després d'una primera fase de diagnosi. Aquesta diagnosi va concloure, a grans trets, que **la situació dels equipaments juvenils de la ciutat era molt diversa, tant pel que fa a la denominació dels diferents serveis** (Punt d'Informació Juvenil, Casal de Joves, Espai Jove), **com per un clar desequilibri territorial**. És per aquest motiu que el Pla recull, per una banda, els objectius i les tres tipologies d'equipaments juvenils, i per l'altra, la distribució que estableix quin tipus d'equipaments i l'ubicació d'aquests per cada un dels Districtes.

Un cop ha finalitzat el període d'actuació del PEJB cal fer-ne una petita avaluació i valoració (complementària a la que esperem que faci l'Ajuntament). En els vuit anys que ha durat el desplegament del PEJB **s'han executat la meitat de les actuacions previstes** (concretament el 56,36%), tot i que s'estableix una **gran diferència entre quins tipus d'equipaments s'han desenvolupat i a quins Districtes**. Així, dels 22 Punts d'Informació Juvenils previstos se n'han creat 17 -quedant pendents 4 antenes PIJs-, mentre que el 65% dels Espais Joves no s'han executat. També cal destacar les diferències clares entre Districtes: mentre que al districte de Gràcia s'ha desenvolupat quasi la totalitat d'accions previstes, a l'Eixample només s'hi ha creat un dels

dos Punts d'Informació Juvenil i cap Casal de Joves ni Espai Jove, essent el Districte amb més mancances d'equipaments juvenils.

Des del CJB **s'ha iniciat un procés participatiu vehiculat des del Grup de Treball de Territori** on hi participen gran part de les Plataformes Juvenils Territorials de la ciutat. Entenem per Plataformes tots aquells espais de participació que agrupen diverses entitats i col·lectius juvenils que s'organitzen per a defensar els seus interessos i articular demandes concretes al territori -sigui barri o Districte-. L'objectiu d'aquest grup de treball és doble: per una banda, **redefinir els models d'equipaments juvenils existents actualment** per tal de donar cabuda a les demandes expressades per múltiples entitats i col·lectius -tipus de gestió, de sales..., i per l'altra, fer un **nou anàlisi de la realitat dels Districtes i establir quins equipaments juvenils són necessaris**, de quina manera han de ser i a on s'han d'ubicar.

És imprescindible que durant el proper any 2016 **s'aprovi una nova estratègia de ciutat en matèria d'equipaments juvenils, amb un debat previ profund entre els agents implicats** -Districtes, Regidoria de Cicle de Vida i Plataformes Juvenils Territorials-, sense reobrir el debat respecte els equipaments intergeneracionals (que ja existeixen arreu de la ciutat –centres cívics i culturals, casals de barri, biblioteques– i que no han funcionat en experiències passades com a concentradors d'activitats i serveis juvenils) i que disposin d'una adequada dotació econòmica per al seu desenvolupament.

En matèria d'equipaments públics hem de fer **especial menció al model de gestió cívica**, en vies no només de consolidació sinó també d'expansió. La concreció d'un marc normatiu que facilita la gestió cívica a nivell de ciutat a través de l'elaboració del document tècnic de "Model de Bases de la Gestió Cívica d'Equipaments" aprovat a la comissió de govern del mes de març de 2015, ha suposat **un punt d'inflexió ja que regula i articula normativament les bases per als concursos de gestió cívica**, recollint clares intencions d'arribar a un consens per trobar un conveni tipus que garanteixi la gestió

ciutadana. Aquest marc normatiu esdevé un «bon paraigües per a potenciar i donar suport a la gestió ciutadana a nivell de ciutat, malgrat no reculli totes les necessitats i limitacions que el teixit veïnal i associatiu assumim a l'hora d'entomar la gestió ciutadana" segons la Plataforma de Gestió Ciutadana. El CJB, en tant que membre de la Plataforma i gestor de l'Espai Jove La Fontana, el Centre de Recursos per a les Associacions Juvenils de Barcelona (CRAJ) i el Punt d'Informació Juvenil de Gràcia, considera imprescindible acabar d'articular el desplegament i marc normatiu de la gestió cívica ja que s'ha demostrat que es tracta d'**un model que acosta els equipaments i serveis a la ciutadania, fent-los més propers i útils a l'entorn on es troben.**

Així doncs, és necessària una clara voluntat política per articular la gestió cívica i ciutadana, per donar resposta a les necessitats d'espais i locals, de construir punts de trobada per a joves del barri, de garantir l'ús de l'espai públic, en definitiva, de facilitar la construcció d'un entorn més participatiu i democràtic per transformar la realitat més propera.

L'ús de l'espai públic

Però no només la creació d'espais pròpiament juvenils és una preocupació per moltes entitats, sinó que també ho és l'ús de l'espai públic. Es tracta d'un **debat viu i present en totes les generacions de joves que busquen percebre el carrer i les places com a quelcom propi.** Tanmateix, aquesta voluntat de sentir allò públic com a propi és del tot impossible si s'estableixen taxes per fer ús de l'espai públic a associacions ciutadanes sense finalitat lucrativa. Des del CJB continuem reivindicant la necessitat d'introduir una modificació a l'Ordenança fiscal 3.10 sobre les taxes per la utilització privativa del domini públic municipal entenent que és inadmissible haver de pagar per fer activitat al carrer. En aquest sentit, també cal esmentar que **la normativa per a desenvolupar activitats a l'espai públic acostuma a ser lesiva per les entitats** ja que el cost d'establir les infraestructures recollides per la normativa impossibilita desenvolupar certes activitats per

motius merament econòmics i no pas operatius. Precisament amb aquests problemes, són amb els quals es va trobar el CJB per a la celebració de la **Lali Jove, la Festa Major Juvenil i Associativa**.

La demanda de tenir un espai autogestionat per les entitats juvenils en el marc de la Festa Major era històrica, i fruit de múltiples reunions amb l'Institut de Cultura de Barcelona i amb el Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona es va acordar que la Festa Major Jove tindria lloc al centre de la ciutat durant el mes de febrer -dins les Festes de Santa Eulàlia-, tot i que l'aposta del CJB continua essent celebrar-la en el marc de les Festes de la Mercè. El suport rebut per part de l'Ajuntament a través de l'ICUB va ser imprescindible per fer possible la Lali Jove, però les mancances i dificultats a nivell logístic i especialment d'infraestructures van ser presents durant tota la organització de la Lali Jove. El fet de ser una entitat de tercer nivell i disposar de recursos propis i un equip tècnic, va possibilitar l'execució final de la Lali Jove, però en cap cas hagués estat possible articular-la des d'una o varies entitats de base. El lloguer de l'escenari, dels lavabos, del generador o l'elaboració de l'estudi d'impacte de so, per posar alguns exemples, són elements que s'haguessin pogut assumir des de l'Ajuntament de Barcelona i haguessin pogut evitar que gran part de les despeses de la Lali Jove fossin en concepte d'infraestructures. Per aquest motiu, **el CJB ha traslladat en múltiples espais la necessitat que l'Ajuntament de Barcelona o els Districtes comptin amb una borsa gratuïta de cessió d'infraestructures bàsiques** per a les entitats de la ciutat.

El disseny i la organització de la Lali Jove es va fer a través d'un grup de treball en el qual hi van participar 11 entitats membres que van planificar 6 tallers per el primer bloc d'activitats de tarda. Hi van participar uns 300 infants i joves (provinents de caus, esplais o persones a títol individual) mentre que el concert va tenir una afluència de 3000 persones aproximadament. Enguany hem demostrat que la Lali Jove és un projecte **construït i liderat des del moviment juvenil de la ciutat que pretén tenir un impacte positiu per els**

infants i joves de la ciutat, però cal continuar treballant per que aquesta se celebri en el marc de les Festes Majors de La Mercè.

El transport públic com a dret

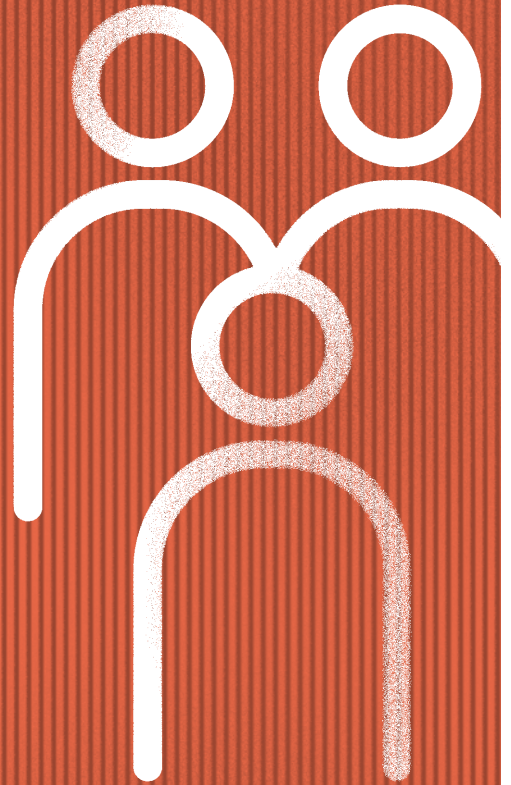
Per últim, és rellevant abordar la mobilitat en tant que també és un factor clau en el desenvolupament del model de ciutat. **El transport públic no només és un servei públic sinó que l'accés al mateix és un dret de tota la ciutadania.** L'augment de les tarifes, la manca de transport en zones menys poblades o l'opacitat de la negociació del nou sistema T-Mobilitat, tenen (i tindran) un efecte clar en la mobilitat de la població barcelonina. La decisió del nou Govern de congelar les tarifes és un primer gest positiu, però cal tornar a les tarifes del 2013 tal i com reclama la Plataforma #StopPujadesTransport, **establir una tarificació social de la qual se'n pugui beneficiar la població més empobrida, i crear una T-Jove real que en pugui fer ús totes les persones joves** -fins als 30 anys-. La decisió del govern de que els i les joves de 15 anys també se'n puguin beneficiar és adequada però insuficient. De la mateixa manera, un element especialment important per a les associacions juvenils, sobretot per esplais i agrupaments, són els bitllets col·lectius. El CJB sempre ha defensat i reivindicat la necessitat d'introduir un nou títol de transport similar a l'actual 70/30 però que no limiti el seu ús a 30 dies, sinó a 90, permetent-ne un major ús ja que s'adaptaria a les necessitats reals de l'associacionisme educatiu.

Segons l'enquesta Joves Barcelona 2015 el 50% de les persones joves utilitzen el metro com a mitjà de transport més freqüent mentre que només un 4% fa servir el Bicing. El CJB considera fonamental la **contribució que fa la bicicleta pública per descongestionar la ciutat** però cal acabar de desplegar-la per tota la ciutat així com allargar el temps d'utilització de la bici -actualment de 30 minuts- ja que el sistema està pensat pels barris centrals de la ciutat i no els perifèrics. Es valora **positivament l'establiment de la bicicleta elèctrica i es veu necessari ampliar la flota de bicicletes**, sobretot a la part nord

de la ciutat, on es concentren la gran majoria de pujades. Tanmateix també animem a revisar l'horari d'ús de la bicicleta i a ofertar aquest servei en horari nocturn. És necessari **establir un nou sistema tarifari** que consisteixi en establir un preu base per fer-se soci i cobrar a partir de diferents supòsits com el tipus de viatge (origen i destí), període de l'any (temporada alta o baixa), temps del trajecte o número total de viatges.

La bicicleta pública no només descongestiona la ciutat sinó que contribueix a fer una ciutat més sostenible ambiental i energèticament i més habitable. Segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS) hi ha nombrosos estudis que evidencien la relació directa entre una mala qualitat de l'aire i un elevat nombre de malalties (respiratòries, neurològiques). La Plataforma per a la Qualitat de l'Aire estableix que "la principal causa de contaminació en la Regió Metropolitana de Barcelona és el trànsit rodat de vehicles privats seguit de l'activitat industrial i del trànsit marítim i aeri. Combatre la contaminació de l'aire suposaria aplicar canvis estructurals en matèria de transport, solucionant conjuntament greus problemes en salut pública i mobilitat. També contribuiria en reduir costos energètics i disminuir l'impacte sobre el canvi climàtic". Així doncs, **el foment i la millora de la xarxa de transport públic urbà i interurbà** -nou sistema tarifari, més freqüència, delimitar zones de baixa emissió- **esdevé una prioritat per a construir una ciutat més sostenible i més habitable.**

4

La cohesió social,
lligam de la ciutadania

L'Educació, de l'escola al lleure educatiu

A l'inici del curs 2014-2015 es van celebrar les **eleccions als Consells Escolars**, les primeres realitzades en el marc de la LOMCE (Ley Orgánica de Mejora de Calidad Educativa) la qual modifica la concepció dels consells escolars: **deixen de ser òrgans de govern dels centres, per ser òrgans merament consultius**. La disminució de les seves competències pot haver modificat el comportament de l'electorat, ja que pot ser un dels factors explicatius del fet que **a la ciutat de Barcelona hagi disminuït la participació de l'alumnat de secundària** en aquestes eleccions. Enguany hi ha participat un 61% dels alumnes de secundària mentre que a les eleccions de fa dos cursos hi van participar fins a un 67%. Fruit d'aquestes eleccions, van ser escollits un nombre de Consellers i Conselleres Escolars, els quals van poder participar en una **formació que es va organitzar des del CJB amb la dinamització de les entitats estudiantils**. La sessió s'ha ofert als i les alumnes que assumien càrrecs de representació al Consell Escolar del seu centre; hi van participar 125 alumnes de 45 centres educatius provinents de tots els districtes de la ciutat.

L'objectiu d'aquesta formació ha estat donar a conèixer als Consellers i Conselleres Escolars el marc normatiu en que s'exerceix la funció de representant de l'alumnat en aquest òrgan, així com dotar-los d'eines per a desenvolupar la seva funció: crear mecanismes de participació en el si dels seus centres, maneres de vehicular queixes i propostes de l'alumnat, com traslladar-les al Consell Escolar... Tot i que aquest és l'objectiu últim de la formació, també és rellevant la voluntat d'**establir i potenciar una xarxa d'alumnes de secundària que comparteixin idees i propostes** a través d'Internet, concretament mitjançant el facebook i la web de **sortimdelaula.cat**. Aquesta xarxa també genera intercanvis d'experiències participatives, i per tant contribueix a fomentar la participació en els centres de secundària. De fet, des del CJB s'ha elaborat un informe per a conèixer en profunditat la participació de l'alumnat en el marc dels seus centres educatius.

L'informe recull dades corresponents al curs 2014-2015 i es nodreix d'informacions extretes de la implementació del projecte **Visc, Convisc, Participo!** (VCP) així com d'informacions facilitades per diverses institucions i entitats amb qui el CJB es coordina a l'hora de desenvolupar les activitats relacionades amb el foment de la participació als centres educatius. Per això s'hi troben dades que informen de com valoren la participació estudiantil tant els equips de dinamització del VCP, com els dinamitzadors i dinamitzadores dels punts JIP (Jove, Informa't i Participa!). La **figura dels delegats i delegades de classe és la més estesa entre els centres de secundària** tot i que destaca el desconeixement que l'alumnat té en relació a les persones que representen els seus grups classe, així com el fet que en molts casos aquests estudiants no desenvolupen les funcions que d'ells i d'elles s'espera. També hi ha **desconeixement sobre què és Consell Escolar** i destaca el fet que en alguns casos els Consellers i Conselleres, en cas que n'hi hagi, no assisteixen a aquest òrgan consultiu de la vida del centre si bé aquest és un dret reconegut a la LEC. Pel que a fa a l'**autorganització de l'estudiantat**, els i les alumnes que han participat al VCP recorden diverses **mobilitzacions liderades per l'estudiantat de l'institut** i relacionades amb aspectes de la vida quotidiana de l'estudiant: viatges de final de curs, horaris, obertura de lavabos, canvis de dates d'exàmens... Aquesta dada contrasta amb la informació que aporten els dinamitzadors i dinamitzadores dels Punts JIP: només en 6 dels 69 instituts on s'han fet les consultes l'estudiantat del centre ha trobat algun motiu per organitzar-se i treballar conjuntament.

Així mateix s'hi poden trobar dades relatives a la participació en sindicats d'estudiants i associacions d'alumnes. A la ciutat de Barcelona només hi ha **21 centres educatius que tinguin associació d'estudiants adscrita a algun sindicat estudiantil**. La majoria d'aquestes associacions d'estudiants organitzades en nuclis sindicals són a centres públics: dels 21 centres educatius només 3 són de concertats. D'altra banda, de les dades obtingudes a través de les enquestes que han respost els dinamitzadors i dinamitzadores dels punts JIP, destaca que 20 dels 69 centres dels quals s'ha obtingut informació

disposen d'associació d'estudiants si bé només 4 d'aquestes es troben adscrites a algun dels sindicats estudiantils.

La diagnosi també incorpora xifres relatives a la participació a les eleccions als Consells Escolars. D'aquesta se n'extreu que el fet que el centre educatiu imparteixi de forma combinada els ensenyaments d'educació primària i educació secundària obligatòria és un dels factors que podria explicar el major nivell de participació de l'alumnat a les eleccions del Consell Escolar. La participació de l'alumnat als centres educatius on es poden cursar educació primària i secundària és força més alta que en aquells centres on només s'hi pot cursar l'etapa de secundària. Aquest esquema és vàlid tant pel cas de centres de titularitat pública com aquells centres finançats amb diners públics però que són de titularitat privada.

La participació segueix sent, doncs, una assignatura pendent, sobretot pel que fa a la coordinació i treball conjunt dels serveis que treballen per la mateixa finalitat. També cal seguir treballant per clarificar el funcionament dels mecanismes que l'alumnat pot utilitzar per organitzar, vehicular i fer realitat demandes pròpies. **El compliment dels drets de l'alumnat en relació a la possibilitat de prendre part de la vida de centre és insuficient** i cal que els agents que participen de la seva educació estableixin mecanismes per a facilitar-la i fomentar-la. Les valoracions dels agents implicats amb el **projecte Visc, Convisc, Participo!** -alumnat, professorat, entitats impulsores i equips de dinamització- indiquen que aquest projecte **esdevé un instrument útil als centres on s'impulsa**. El curs 2014-2015 el VCP ha arribat a 27 centres de la ciutat de Barcelona de tots els districtes de la ciutat i s'ha desenvolupat en 75 grups classe diferents. L'equip de dinamitzadors i dinamitzadores ha desenvolupat més de 250 sessions als instituts que s'han inscrit al projecte i en total n'han gaudit al voltant de 2000 alumnes.

També en el marc de l'educació formal, concretament en la superior, cal destacar que durant el febrer **la comunitat universitària va mobilitzar-se**

davant la possibilitat d'aplicació del model de graus conegut com "3+2" (3 anys de grau=180 crèdits i 2 de màster=120 crèdits), com a substitut del model actual "4+1" (240+60 crèdits). El CJB va aprovar una resolució en el marc de l'Assemblea General Ordinària (AGO) ja que aquest model suposa un **augment del preu dels estudis** -continuant amb la privatització del sistema educatiu universitari-, i també una **devaluació del grau** -amb cada reforma, les titulacions universitàries perden més valor-. No és d'estranyar doncs, que a finals del 2015 la majoria d'Universitats Públiques hagin iniciat un procés participatiu de consulta del que caldrà fer una valoració posterior.

D'altra banda, cal valorar tota la feina que s'ha realitzat en el marc de l'**associacionisme educatiu**. Durant el 2015 s'han anat executant algunes **accions contemplades a la Mesura de Govern pel Suport i el Foment de l'Associacionisme Educatiu** aprovada el novembre de 2014. La Mesura de Govern, àmpliament celebrada per les federacions educatives, s'emmarca en tres eixos principals: major reconeixement, millora dels recursos econòmics, i millora de locals. Amb aquesta voluntat de facilitar i garantir la qualitat de la tasca que realitzen les entitats educatives, s'han desenvolupat múltiples accions. Algunes de les més destacables són la **creació de la Comissió Permanent pel Foment de l'Associacionisme Educatiu** (format per les federacions educatives i la Regidoria de Cicle de Vida) o la **campanya de difusió de l'associacionisme educatiu** a través de díptics informatius de les entitats organitzats per Districtes i que s'han fet arribar a tots els centres educatius. El més rellevant, però, és que **s'ha consolidat el suport a programes que garanteixen l'accessibilitat d'infants, adolescents i joves durant el curs ordinari**, a través d'un Conveni -dotat de 50.000€- que ha permès finançar l'activitat ordinària de participació dels caus i esplais a famílies amb pocs recursos econòmics. Enguany són set les Federacions que han participat d'aquest Conveni que ha beneficiat a 78 entitats de base (22 més que el 2014) i que ha tingut impacte en 1071 infants (quasi 500 més que l'any anterior). Cal celebrar l'augment d'infants beneficiats però **és necessari que aquest augment vagi**

acompanyat d'una major dotació pressupostària ja que s'ha percebut una mitjana de 36€ menys per infant.

També cal destacar la voluntat de la Regidoria de garantir que les entitats d'associacionisme educatiu puguin disposar d'un espai adequat a les seves necessitats, motiu pel qual s'ha convocat per segon any consecutiu una **subvenció per arranjament i adequació de locals destinats a activitats d'educació en el lleure** dotat de 100.000€. Paral·lelament, des del CJB i en col·laboració amb l'Ajuntament, s'ha fet un treball de diagnosi per a conèixer en profunditat com són, en quin règim i en quin estat es troben els espais que fan servir les entitats educatives de la ciutat per desenvolupar les seves activitats. La diagnosi s'elaborarà el primer trimestre de 2016 però amb les dades de què es disposa actualment -que compten amb l'aportació del 60% de les entitats educatives de la ciutat-, on es detecta que al voltant del 10% de les entitats educatives de base declaren no tenir un espai on desenvolupar les seves activitats ordinàries. Entre aquelles que sí que el tenen, només el 8% disposa d'un local de propietat. La majoria de les entitats (72%) declaren trobar-se en règim de cessió i el 19% restant en règim de lloguer. El 20% dels caus i esplais que tenen local l'ubiquen en una escola, si bé només a 4 esplais i agrupaments que han respost l'enquesta especifiquen que els acull una escola pública. La majoria d'escoles que acullen entitats educatives són escoles privades i/o concertades. Només 2 entitats s'ubiquen en equipaments juvenils i 5 ho fan en centres cívics.

Les dades actuals informen que hi ha una situació de **desinformació i manca de coneixement pel que fa a l'escriptura de les cessions, els lloguers o les propietats**. De les entitats que responen la pregunta només un 23% declaren tenir un text escrit que reguli el règim d'ús del seu local i fins a un 44% concreten no tenir aquesta documentació. **Bona part de les entitats educatives es troben en una situació d'incertesa pel que fa als espais on desenvolupen les activitats**, ja sigui per la manca d'un document escrit on s'estipuli el règim d'ús del local o perquè aquest document s'ha de formalitzar any rere

any sense possibilitat que la relació sigui estable en el temps, generant així, una situació d'incertesa a l'entitat. Pel que fa a les necessitats concretes de com haurien de ser els locals, les entitats educatives reclamen tenir sales per cada un dels grups d'edat amb què treballen i disposar d'espais on poder emmagatzemar el material que utilitzen per a desenvolupar les seves activitats, especialment les de cap de setmana o de campaments o colònies. Aquelles entitats que utilitzen equipaments cedits o llogats no sempre poden fer-ne ús quan volen sinó en el marc d'uns horaris restringits i poc flexibles, cosa que els obliga a fer determinades tasques -com reunions de coordinació- a altres llocs (carrer, bar...).

Gènere

Una de les línies de treball que el CJB ha anat reforçant en els últims anys per voluntat de les entitats membre, ha estat totes aquelles accions relacionades amb temes de **gènere i apoderament de les dones joves**. És per aquest motiu que des del CJB es valora molt positivament el gir considerable que ha pres l'Ajuntament de Barcelona en aquesta matèria.

En el marc de la commemoració del 25 de novembre -Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència Masclista-, l'Ajuntament de Barcelona va impulsar la **Campanya Bcn Antimasclista** amb la clara voluntat política de fer pública i combatre una xacra social que aquest any ha suposat l'assassinat de 56 dones a mans de les seves parelles o ex-parelles -segons dades Estatals-, més d'un centenar segons la Plataforma Unitària Contra les Violències de Gènere. És destacable que des de l'administració local s'articulin campanyes de conscienciació com «Bcn Antimasclista» o com la **campanya «No som roses o blaus»**, per fomentar que la ciutadania barcelonina no regali joguines sexistes durant les festes de Nadal.

Però no només es tracta d'impulsar campanyes per a conscienciar a l'opinió pública sinó que també **són necessàries mesures concretes per combatre**

la violència masclista, la feminització de la pobresa o les desigualtats persistents i estructurals entre homes i dones. En aquest sentit destaquem la presentació de la **Mesura de Govern per la millora del sistema per l'abordatge integral de les violències masclistes a Barcelona**, que recull diverses actuacions a desenvolupar en els tres àmbits clau: informació i anàlisi, detecció, atenció i recuperació, i prevenció. De totes maneres, aquesta MG no ha estat presentada en el Consell Municipal de les Dones i per tant encara no hi hagut espai pel debat ni les aportacions. Esperem que de cara el 2016 es generi un debat entorn aquesta, ja que de ben segur el CJB hi participarà activament en tant que comparteix part de les inquietuds que persegueix la mesura.

En aquest sentit, el CJB ha destinat part d'aquest 2015 a abordar les violències masclistes que es poden generar en el si de les entitats a través del "**Protocol d'actuació en casos de violències masclistes en les entitats juvenils**", ha formulat una **guia d'autodiagnosi de gènere** per entitats juvenils per tal d'identificar aquelles possibles millores per esdevenir una entitat plenament igualitària i no reproduir rols de gènere, i s'ha continuat oferint la **formació de gènere**, essent la sisena edició d'aquesta.

Passos contra la LBTIfòbia

També en matèria de drets del col·lectiu LGBTI cal destacar el **desenvolupament de la Llei contra la LBTIfòbia** -Llei 11/2014 per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia-, aprovada pel Parlament de Catalunya a l'octubre de 2014, la qual no s'ha anat desplegant i implementant de manera òptima durant el 2015.

L'Ajuntament de Barcelona ha publicat una **guia explicativa de la llei** amb la voluntat d'acostar el seu contingut i instruments a la ciutadania però que tanmateix, **des del grup de treball LGBT del CJB es valora que aquesta no és**

del tot útil. Un dels motius és que no s'incorporen elements informatius sobre quines són les institucions i administracions públiques capacitades per actuar en casos de LGBTIfòbia, tampoc s'exemplifica quin procediment s'ha de seguir en cas de patir una agressió cap a aquest col·lectiu i no ofereix un model de denúncia administrativa (informació que sí ofereixen guies d'altres municipis com el de Ripollet).

Aquestes valoracions han estat difícils de traslladar en tant que el Consell Municipal LGBTI només s'ha convocat un cop durant el 2015, però s'identifiquen canvis importants i positius del nou govern del consistori exemplificats en que per primer cop hi ha hagut una **recepció d'entitats, col·lectius i activistes LGBTI per part de l'Ajuntament en motiu del Dia de l'Alliberament LGBTI** (28 de juny), així com també per primera vegada es va aprovar una **declaració en motiu del Dia Internacional de la Bisexualitat** (23 de setembre). **El CJB celebra que el consistori comenci a treballar en la línia que fa temps que el Consell desenvolupa;** una línia que entre altres projectes s'exemplifica en l'elaboració de manifestos i la celebració d'activitats al carrer en dates assenyalades, així com amb l'impuls de la **Setmana per la Diversitat Sexual i de Gènere** dirigida a tot tipus d'entitats juvenils, que compta amb la participació de 250 joves.

El repte que la Regidoria de LGBTI ha d'assumir tot i el retard, és l'**actualització del Pla Municipal pel col·lectiu LGBT**, en fase de diagnosi actualment.

Una ciutat plenament inclusiva

Un altre col·lectiu amb el qual el CJB està treballant intensament és el format per persones amb diversitat funcional. A l'AGO del 2015 es va aprovar una **resolució a favor de la participació democràtica plena i amb garanties de les persones amb diversitat funcional.** Tot i que la resolució instava a l'Ajuntament de Barcelona a "emprendre totes les mesures oportunes per tal que el pròxim 24 de maig hi hagi les garanties necessàries que permetin vo-

tar a les persones en situació de diversitat funcional de manera autònoma i secreta”, des del CJB s’han emprès més accions per **garantir l’accessibilitat de les persones amb diversitat funcional a altres activitats derivades de la participació.**

Un exemple és la creació de la **guia d’accessibilitat per a les entitats juvenils** que recull una sèrie de reflexions, mesures i propostes per fer de les associacions de joves espais d’inclusió aptes per a tothom. També s’ha treballat juntament amb el Districte de Gràcia en la **millora de l’accessibilitat de l’Espai Jove La Fontana**, il·luminant punts obscurs i acordant també la realització d’altres mesures com establir marques de color a totes les portes de vidre i encaminaments tàctils a terra, entre altres.

Aquesta voluntat del CJB de treballar per unes **entitats juvenils i espais joves més inclusius** hauria de mostrar a l’Ajuntament que l’impuls de mesures en aquest sentit és quelcom necessari i realitzable. A finals de març de 2015, la **Plataforma Carrers per a Tothom** es mobilitzava al carrer per **mostrar la seva preocupació per l’aposta de les plataformes úniques** -com s’ha fet al Passeig de Gràcia-, ja que “per a les persones cegues i amb baixa visió és evident que els carrers amb plataforma única representen un risc important i una pèrdua de referències per a la nostra mobilitat”. La Plataforma va interpel·lar a l’Ajuntament per tal que aquest oferís una solució a aquesta reforma urbanística que posa en perill la seguretat de les persones amb baixa visió, però a hores d’ara no consta cap solució consensuada al respecte.

Per acabar, és necessari parlar del col·lectiu de persones d’origen estranger, en tant que grup vulnerable i línia de treball que pren força any rere any en el si del CJB. A l’informe del 2014 destacàvem la creació de l’**Aixada Antiracista** -moviment juvenil per la lluita antiracista i la igualtat de drets-, que enguany s’ha consolidat amb la participació d’una vintena d’entitats juvenils. Les actuacions impulsades des de l’Aixada són variades, des de **participar de mobilitzacions ciutadanes, passant per formacions per introduir l’ideari antiracista en el si de les entitats juvenils, fins a alliberar espais**

d'antiracisme. Aquesta última acció ha estat especialment ben rebuda per les entitats de base del CJB i per institucions com l'Ajuntament de Badalona que també ha alliberat el consistori de racisme. L'Alcaldessa i algunes Regidores de Barcelona han mostrat el seu interès en que espais públics de la ciutat també s'alliberin, interès que esperem es materialitzi durant el 2016. També en relació a les institucions, es va elaborar un **decàleg antiracista durant la campanya de les eleccions municipals.** En aquest document s'emplaçava a les formacions polítiques que es comprometessin a impulsar un seguit de mesures que giraven entorn a l'eradicació de qualsevol tipus de violència i conductes que incitin a l'odi, el racisme i la xenofòbia, i a generar polítiques d'immigració i programes que tendeixin a reduir i eliminar la vulnerabilitat de les persones nouvingudes. Només quatre de les sis formacions que van participar del debat de candidats i candidates joves van firmar el decàleg i es van comprometre a treballar en aquest sentit.

Un dels punts del decàleg abordava el **tancament del Centre d'Internament per a persones Estrangeres (CIE) ubicat a la Zona Franca,** "atès que es tracta d'un espai de privació arbitrària de la llibertat a persones que no han comès cap delictes, i que acumulen nombroses denúncies per maltractaments i tortura. Esdevenir una ciutat referent en la lluita contra l'existència d'aquest tipus d'espais de discriminació i vexació i en la Defensa dels Drets Humans». En aquest sentit **hem de celebrar l'actitud del nou govern de l'Ajuntament de Barcelona ja que comparteix el posicionament de la Plataforma Tanca-rem el CIE de Barcelona,** tot i que té poc marge de maniobra ja que el seu tancament no és competència de l'administració local.

El treball realitzat per la Xarxa Antirumors i pel Consell Municipal d'Immigració de Barcelona (CMIB) -amb el qual el CJB ha treballat estretament durant el 2015-, demostren que **les accions impulsades conjuntament entre institució i entitats tenen impactes positius en la ciutadania en general i en el col·lectiu de persones d'origen estranger en particular.** Aquesta és la conclusió que n'extreu el CJB de la **Jornada Mosaic Jove** celebrada el mes

d'abril que va posar en contacte entitats juvenils del CJB i del CMIB generant un espai d'intercanvi i posada en comú de les necessitats compartides entre els i les joves.

Aquest intercanvi positiu i interès de moltes entitats d'incorporar la perspectiva intercultural en la pròpia entitat per tal de ser més representativa de la realitat barcelonina, explica l'interès del CJB a participar de la iniciativa **Barcelona Ciutat Refugi** en tant que considera que **les entitats juvenils poden aportar molt en aquesta futura acollida de persones refugiades**. De totes maneres, restem a l'espera de saber com s'articula aquesta acollida i participació ja que els espais de treball que s'han creat només han servit per demostrar les discrepàncies i manca de coordinació entre els tres nivells de l'administració pública -Estat, Generalitat i Ajuntament-. Malgrat la poca coordinació que hi ha hagut en els últims mesos, tenim el convenciment que es generarà un bon treball entre l'Acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva i la resta d'actors implicats.

5

La participació
com a eina d'apoderament

L'any 2015 ha estat marcat per varis comicis electorals, el més rellevant de tots -per a la ciutat de Barcelona-, les eleccions municipals. Aquestes han estat marcades per l'augment de la participació -quasi 8 punts més respecte a les del 2011-, i la irrupció de noves formacions polítiques. El CJB va impulsar una campanya de foment del vot jove -"Jove, fes-te sentir!"- que constava de vàries parts per tal de facilitar **el recull de totes les propostes en matèria de joventut de les diferents formacions polítiques** que es presentaven així com per traslladar les opinions i demandes de la joventut barcelonina. Un portal web on s'analitzaven les propostes juvenils i la relació d'aquestes amb la resolució aprovada a l'AGO del CJB "Una ciutat per la Joventut. Propostes per a les Eleccions Municipals 2015" i l'organització de dos debats, -un amb els caps de llista, l'altre amb els candidats i candidates joves-, van ser els principals espais per fer seguiment de la campanya, conèixer les propostes i canalitzar les demandes.

També la participació, i el foment de l'associacionisme juvenil, és el motiu pel qual es va impulsar la Campanya "Associar-se #TéSentit" creada conjuntament amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. El portal de la campanya ofereix un seguit de **recursos per associacions i pretén recollir els valors positius d'associar-se com el treball en equip, la participació, la cooperació o el desenvolupament de l'esperit crític**. L'element més rellevant de la campanya però, és la construcció d'un espai compartit on s'articulen demandes i necessitats que comparteixen totes les entitats juvenils de Catalunya, independentment de l'àmbit o territori al qual pertanyin. Un major reconeixement, major finançament i disposar de locals i espais propis, són les principals demandes de la campanya -tots els aspectes fonamentals per facilitar la tasca i les activitats de les entitats juvenils-.

Un d'aquests aspectes principals per facilitar la tasca de les entitats són els mecanismes de finançament públic que s'articulen des de les administracions. A la **convocatòria anual de subvencions que publica l'Ajuntament de Barcelona** per a projectes, activitats i serveis de districte i de ciutat, s'hi pre-

senten una gran majoria d'entitats juvenils amb l'objectiu d'obtenir una part del finançament necessari **per poder desenvolupar i consolidar els propis projectes i activitats**. És important que la convocatòria i els seus processos, així com els formularis i la documentació que cal entregar, s'ajusti a la realitat associativa i estigui explicada de forma clara i senzilla, alhora que cal facilitar a les associacions més petites -amb menys trajectòria o sense estructura tècnica-, poder optar-hi amb igualtat de condicions.

La convocatòria del 2015 va sortir a mitjans de novembre del 2014, fet que va agafar per sorpresa a moltes entitats que comptaven que la convocatòria es faria a finals de gener o principis de febrer com s'havia fet en els últims anys. Tot i que es va allargar el termini per la presentació de sol·licituds, aquest avançament sense previ avís va dificultar la tasca a moltes associacions juvenils. La justificació de l'Ajuntament pel que fa aquest avançament, va ser que d'aquesta manera **s'avançarien totes les fases del procés de subvencions així com també el pagament**. Tanmateix no ha estat així: les dates en el cobrament de les subvencions han estat les mateixes que anys anteriors i de fet a finals d'any encara hi havia entitats que no havien cobrat la subvenció atorgada.

També cal tenir en compte que a la línia específica (G) per Joventut i Adolescència s'hauria d'incorporar com a **requisit que les entitats sol·licitants han de ser entitats juvenils, seccions juvenils o prestadores de serveis a les entitats juvenils i, per descomptat, sense ànim de lucre**, ja que s'han donat casos -en altres línies específiques- on altres formes jurídiques hi han optat. En la convocatòria de subvencions del 2016 -oberta el 28 de desembre-, aquest requisit tampoc apareix tot i que des del CJB pensem que hauria de ser imprescindible la seva incorporació. Es **valora positivament alguns dels canvis introduïts, com la incorporació de nous àmbits (LGBTI) o mantenir Joventut** com a àmbit propi -tot i que se separa d'adolescència i aquest s'incorpora a infància-, es troba a faltar una referència directa a la promoció de l'associacionisme, així com que es valori i es reconegui el fet de ser

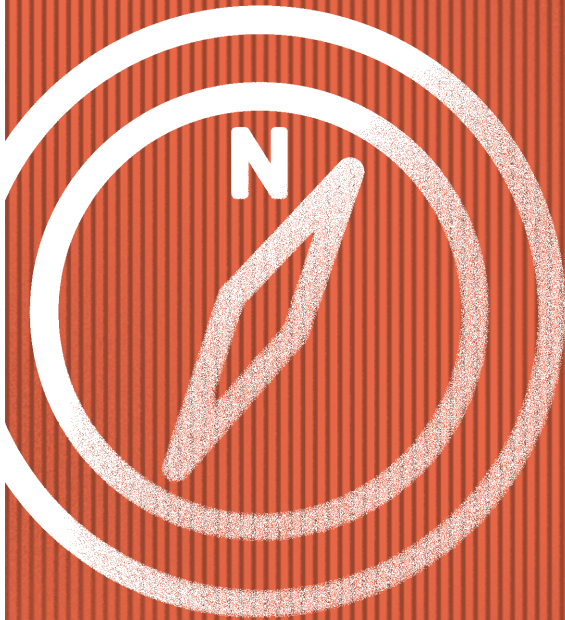
membre del Consell de Joventut Barcelona responenent al criteri de valoració de premiar el treball en xarxa.

D'altra banda, cal destacar la participació en l'elaboració del Pla d'Actuació Municipal (PAM) i els Plans d'Actuació dels Districtes (PAD) -documents que marquen l'acció política del mandat-, ja que aquesta ha esdevingut protagonista. **Des del consistori s'ha apel·lat a la participació i implicació de la ciutadania per a l'elaboració d'aquests documents estratègics** i s'ha articulats mitjançant diverses vies: discussió de propostes en espais de participació formals existents, creació de nous espais (o espais informals), participació individual a través d'una plataforma digital... Al CJB s'ha iniciat el procés de participació discutint en una primera fase aquells elements que haurien de ser incorporats al PAM en matèria juvenil i al PAD del Districte de Gràcia -en tant que el CJB gestiona l'Espai Jove La Fontana-. És important que tota **la ciutadania se senti interpel·lada en l'elaboració d'allò que guiarà les accions polítiques durant els propers quatre anys**, motiu pel qual el CJB també crearà espais de debat i discussió per a traslladar i treballar les demandes i necessitats, propostes i mesures, de les entitats juvenils de la ciutat.

Però enguany no només podem celebrar mesures que fomenten i milloren la participació de la joventut i la ciutadania, sinó que també cal mencionar aquelles lleis que ataquen els fonaments d'una societat lliure i democràtica com és la Llei Orgànica de Seguretat Ciutadana (més coneguda com a Llei Mordassa), aprovada en solitari pel govern del PP. Les entitats del CJB van rebutjar i exigir la retirada immediata del projecte de Llei en una resolució aprovada a l'AGO del CJB el mes de març, denunciant que es tractava d'**una llei pròpia d'un estat policial que criminalitza la protesta i reprimeix el lliure exercici de dret a associació i reunió**, que legalitza les anomenades "devolucions en calent" -prohibint el dret d'assistència lletrada de les persones migrades que salten les valles de Ceuta i Melilla-, i que desafia a organismes internacionals com la ONU o la Comissió Europea de Drets Humans que consideren

que l'ambigüitat del text de la Llei permet una aplicació desproporcionada i discrecional de la mateixa i "fer legal allò que és il·legal" (en paraules del Comissariat Europeu de Drets Humans). El CJB continua exigint la derogació de la llei -conjuntament amb centenars d'entitats i col·lectius- i considera que si l'Executiu vol aturar les protestes socials, cal que aquest **escolti a la ciutadania i desenvolupi polítiques públiques que elimini la desigualtat social creixent que empobreix a les persones**, en comptes de convertir en sospitosos a la ciutadania que protesta per la defensa dels seus drets.

6

El punt de vista del territori:
la realitat als districtes

L'últim capítol de l'Informe pretén acostar-se a la realitat dels Districtes i ho fa a través de les múltiples reunions que s'han mantingut amb les Plataformes Territorials Juvenils o entitats de referència de cada territori i amb els Regidors i Regidores de cada Districte i el seu equip. Enguany aquestes reunions han servit per a presentar el CJB als nous governs del Districte, posar en contacte l'equip polític dels Districtes i les Plataformes Juvenils -en cas que encara no es coneguessin-, identificar quines seran les prioritats de cada Regidor i Regidora en matèria juvenil als diferents Districtes, i traslladar les demandes i necessitats de les associacions juvenils del territori. Cal destacar que tots els Districtes estan en procés d'elaboració dels respectius PADS (Pla d'Actuació del Districte) i que per tant, s'ha conegut la voluntat política però no les polítiques, mesures i accions concretes.

1 Ciutat Vella

 Regidora: Gala Pin

A través del PAD es vol impulsar la interculturalitat per tal de treballar amb les persones joves del Districte amb poques sortides sociolaborals creant projectes de participació per a joves d'origen estranger i alhora, es pretén confrontar el racisme institucional per tal que aquests i aquestes joves se sentin part del territori on viuen sense renunciar als seus orígens.

En matèria de polítiques juvenils d'ocupació es pretén reforçar la iniciativa comunitària Proa de Mar sorgida de la Taula d'Ocupació de la Barceloneta i que treballa entorn a tres grans eixos: formació, inserció laboral i promoció econòmica. D'altra banda, al barri del Raval, ja hi ha moltes entitats que fan inserció laboral per a joves i des del Districte es pretén fer acompanyament a aquelles que necessitin que les empreses els hi obrin portes. Es planteja que els Plans d'Ocupació de Barcelona Activa destinats a joves ofereixin formació en mediació i participació, per tal que els joves del barri liderin aquests processos.

Com a Regidora de Participació i Districtes explica que s'està articulant un procés de participació ciutadana per l'elaboració del PAD i el PAM ja que seran els instruments que guiaran l'acció de govern i per tant, volen la participació de tots els actors possibles (Consells de Barris, Consells Sectorials, entitats, col·lectius menys organitzats...). També comenta que tenen intenció de començar a treballar amb les entitats d'associacionisme educatiu per tal d'impulsar projectes de democràcia i participació amb infants i joves així com treballar l'oci alternatiu, especialment el nocturn.

 Equipaments juvenils: La Regidora afirma que a tot el Districte de Ciutat Vella existeix la problemàtica de manca d'espais i que des del Govern de l'Ajuntament es pretén reinvertir el superàvit en inversions (de tot tipus), com per exemple rehabilitant el Teatre Principal (ubicat a Les Rambles) on

pretenen que una part de l'espai sigui per a joves i connectar així Raval amb Gòtic. El CJB trasllada que hi havia la possibilitat de fer un Espai Jove al solar de Miles de Viviendas però la Regidora respon que només hi ha previst fer-hi habitatges, i plantegen fer una Cooperativa d'Habitatge de Cessió d'Ús. També es parla de Can 60, una antiga Casa-Fàbrica, la qual és també un possible espai a recuperar. Hi estan allotjades múltiples entitats, de caràcter cultural i artístic i algunes també destinades a la inserció laboral i l'emprenadoria particular. L'Ajuntament està mediant amb el propietari (el qual no els volia renovar el contracte) per tal de catalogar l'espai, però en tot cas, si finalment les entitats s'hi quedessin caldria revisar el seu ús ja que és només per a particulars i no està "obert" al barri. A la Barceloneta cal destacar l'edifici Segle XX (antiga cooperativa obrera popular) que ha estat cedida a les entitats del barri i on els i les joves ocupen un lloc central.

D'altra banda, el CJB expressa la voluntat de tornar a celebrar la Lali Jove al Districte de Ciutat Vella i demana cert suport per part del Districte. La Regidora respon afirmativament sempre i quan hi participin activament les entitats juvenils del barri.

2 Eixample

 Regidor: Agustí Colom

A l'Eixample també estan immersos en l'elaboració del PAD i també treballen per dinamitzar els Consells de Barri per tal que aquests esdevinguin plenament participatius. En matèria de polítiques públiques juvenils es prioritza la creació d'equipaments juvenils al Districte. Donat que el Regidor també porta la Regidoria d'Ocupació, Empresa i Turisme s'aprofita per a conèixer quines són les mesures que l'Ajuntament pretén impulsar per fer front a l'elevat atur juvenil. El Regidor explica que des de Barcelona Activa es vol impulsar un vi-

ver de cooperatives i afegir nous elements als Plans d'Ocupació (esports al carrer, reforç escolar...), mesures que es concreten en una posterior reunió del CJB amb la Regidoria d'Ocupació i Barcelona Activa.

Equipaments: L'Equipament de Transformadors, demanda històrica de les entitats del barri i del CJB que esdevingui un Espai Jove -tal i com també estableix el PEJB-, es troba en fase de re-consideració. L'anterior govern havia elaborat un projecte funcional que consistia en fer-hi un espai intergeneracional, però aquest ha estat parat i s'està treballant per impulsar un procés participatiu i de debat sobre l'ús que ha de tenir Transformadors. Cal resoldre, però, l'encaix de les diferents demandes de les entitats i del veïnat i valorar si Transformadors és l'espai més adequat. Per aquest motiu, el Districte contempla altres opcions i ha demanat l'elaboració d'un informe tècnic per a conèixer l'estat de la Casa Grogga, les seves deficiències i la potencialitat que esdevingui l'Espai Jove reclamat. Pel que fa a l'okupació de Transformadors per part de persones alienes a la Campanya Exigim Espais, des de l'Ajuntament i el Districte es rebutja la idea de desallotjar l'edifici tot i que preocupa l'estat de l'edifici alhora que es considera que aquest espai ha d'estar obert al barri.

D'altra banda, el Cordill de Sant Antoni (coordinadora d'entitats de lleure educatiu) celebra l'obertura de l'equipament Calàbria 66 però, tot i que poden fer ús de les aules que disposa l'equipament si ho reserven amb antelació, no disposen de cap espai propi ni per fer-hi activitat ni per guardar-hi material. També s'aborda la situació del solar de Germanetes i el Regidor explica que s'iniciarà un procés participatiu per a definir els equipaments que s'hi ubicaran -tot i que un espai per a gent gran, una escola bressol, un institut, habitatge de lloguer social, i també una zona verda, són prioritaris-. Pel que fa a la presó de la Model que hauria d'esdevenir un gran espai per equipaments públics dins el Districte, sembla que serà un procés llarg per la manca de compromís de la Generalitat segons el Regidor. Reitera que a l'Eixample no hi ha sòl públic i per tant costa molt construir nous equipaments, per aquest motiu es plantegen fer un mapa/cens dels espais públics del Districte i també fer una diagnosi d'allò que es pugui adquirir per tal de planificar futurs espais i desencallar altres temes.

3 Sants-Montjuïc

 Regidor: Jaume Asens

Es troben en el procés participatiu d'elaboració del PAD i interpel·len a Esplais i Caus de Sants-Montjuïc a que hi participin per tal de definir les necessitats juvenils del Districte. Durant la primera fase de d'elaboració del PAD s'està treballant amb els espais de participació propis del Districte, però en la segona es vol interactuar amb col·lectius menys participatius o organitzats. Per part del CJB es mostra preocupació pel que fa als alts índexs d'atur juvenil de barris especialment vulnerables com la Marina del Port i la del Prat Vermell. Des del Districte volen apostar per desenvolupar-hi polítiques socials tot i que es fa la reflexió que són barris amb un impacte estadístic brutal per la poca gent que hi viu (a la Zona Franca hi viuen només 1000 persones).

 Equipaments: Cal destacar que s'han iniciat les obres de la Lleialtat Santsenca i s'està engageant un procés participatiu per definir-ne els usos així com definir el model de gestió. Pel que fa a la Casa del Mig (ubicació de l'Espai Jove segons el PEJB), en l'actualitat hi ha els Serveis Tècnics del Districte, i a la planta baixa un punt multimèdia -similar a un Ateneu de Fabricació-, en el qual durant el 2016 es volen incrementar els serveis a les noves tecnologies digitals (impressió 3D, talladores làser...). Així doncs, en l'actualitat no es planteja que esdevingui l'Espai Jove per manca de lloc. La Bàscula és un altre equipament on s'hi hauria d'ubicar un espai per a joves, però s'està plantejant la possibilitat que esdevingui un punt de salut mental per a joves.

4 Les Corts

 Regidora: Laura Pérez

El Districte vol prioritzar polítiques en matèria de joventut, especialment centrar-se en l'ocupació juvenil, la participació i els equipaments juvenils. S'aposta per aprovar una mesura de govern del Districte entorn d'aquests eixos alhora que es dotarà d'una memòria econòmica per a fer-ho, contrastant amb el nul pressupost de l'anterior govern segons la Regidora. També es pretén potenciar el model de Gestió Cívica i repensar-lo perquè aquest no sigui a tot arreu igual i es contempli permetre un procés d'autorganització juvenil.

 Equipaments: La Plataforma d'Entitats Juvenils i Infants de Les Corts mostra la seva preocupació per la manca d'un Espai Jove propi, demanda que fa dues legislatures que arrosseguen i no s'ha materialitzat en res concret. Des de la Plataforma es presenta un document sobre possibles ubicacions i usos de l'Espai Jove de les Corts, el procés participatiu que s'ha endegat des del Casal, i el plantejament de que aquest sigui un espai de gestió cívica. Pel que fa a les ubicacions suggerides de l'Espai Jove per part del Casal de Joves, des del Districte es considera que Cristalleries Planell i la Biblioteca de Comptes Bell Lloc són obres massa avançades i per tant és tècnicament impossible incloure-ho, a la Caldera no hi ha lloc físic per ubicar-hi un Espai Jove, adquirir solars o locals buits es considera un procés massa llarg, i Can Rosés o reorganitzar el Centre Cívic Tomasa Cuevas esdevenen les opcions més factibles ja que tècnicament hi ha plena viabilitat funcional però caldria aconseguir el consens de tots els actors del Districte.

5 Sarrià-Sant Gervasi

 Regidor: **Gerardo Pisarello** (no assistència a la reunió)

Una mancança històrica que té la joventut en concret i la població en general del barri de Vallvidrera és la impossibilitat d'arribar-hi amb transport públic a partir de les 24h. L'Assemblea de Joves de Vallvidrera fa temps que reclama una solució amb la qual el Districte i la Regidora de Mobilitat treballen i presentaran en breus al Consell de Barri. Pel que fa a polítiques de Joventut el Districte està a l'espera de conèixer quines són les propostes de la Regidoria de Cicle de Vida per tal d'incorporar-les al PAD, alhora que pretenen abordar la problemàtica de manca de locals, l'elevat preu de l'habitatge al Districte que impedeix que els i les joves s'emancipin i l'oci nocturn.

 Equipaments: La Campanya No Tenim Lloc explica quines són les entitats que formen part d'aquesta Campanya, que l'anomenat Casals de Joves de Casa Sagnier no respon a les seves necessitats -està pensat perquè les persones joves siguin consumidores o usuàries del que ofereixen però en cap cas se'ls concep com a creadors d'activitats-, denuncien una pobresa total en locals, recullen i expliciten quines són les seves necessitats, aposten per tenir un local propi autogestionat -concebut com un espai que també sigui útil per a joves desorganitzats i que per tant esdevingui un punt de trobada on tot jove se senti partícip d'aquell espai-, i demanen respostes concretes al Districte. El Conseller Tècnic explica que s'està fent un recull de quins locals, solars, edificis buits hi ha al Districte i a on s'ubiquen per tal de tenir una radiografia clara del territori per que permeti fer una planificació acurada sobre on s'han d'ubicar els equipaments necessaris.

D'altra banda, està avançant la concreció de la gestió cívica del Mercat de Vallvidrera impulsada per l'Associació Cultural del barri.

6 Gràcia

 Regidor: Eloi Badia

La reunió té lloc a l'Espai Jove La Fontana (EJLF), s'aprofita per fer una visita a l'equipament i traslladar les demandes relacionades amb temes de manteniment de l'edifici, l'elaboració del nou Conveni entre Districte i l'EJLF, la necessitat d'obrir l'equipament tots els matins de la setmana -funciona igualment a porta tancada i podria donar resposta a activitats i necessitats a nivell més de ciutat-, i la voluntat de l'EJLF de fer un treball més diari amb els i les joves de la plaça (amb la intenció de crear un petit Casal de Joves). D'altra banda, el CJB expressa el seu desacord en la creació del Centre per a Adolescents i Famílies situat a la Sedeta on precisament estava previst la construcció d'un Casal de Joves, imprescindible per als i les joves del barri del Camp d'en Grassot, diagnosi compartit amb el nou equip del Districte i necessitat a la que per tant donaran resposta.

 Equipaments: S'està iniciant un procés participatiu per definir els usos que tindrà l'equipament de l'edifici de l'antiga clínica Quirón el qual es planteja com un Espai Intergeneracional o més aviat com un Espai amb usos polivalents on s'hi allotgin un Casal de Barri, un Casal de Gent Gran i un Casal de Joves. S'aprofita la reunió per parlar de la recent okupació de l'antiga comissaria de la Policia Nacional per tal de reubicar el Casal Popular Tres Liris i el Regidor trasllada el pacte establert amb el col·lectiu: no es desallotjarà si es pot garantir la seguretat de l'espai, s'estableix una bona convivència amb el veïnat i es garanteix retorn social en tant que esdevé un espai de projecció oberta. De totes maneres, el districte reflexiona si és aquest el millor espai per a ubicar-hi un Casal de Joves i que cal un debat ampli amb tots els actors així com l'acceptació de tot el Districte.

Horta-Guinardó

 Regidora: Mercedes Vidal

El Districte té la voluntat de preservar el patrimoni i la memòria dels Barris i, a nivell de ciutat, estan intentant establir corredors verds en la línia del que proposa l'ecologia urbana. El Mas Ravetllat-Pla en seria un bon exemple ja que és un projecte molt potent i gran -consta de 4 hectàrees-, i tot i la bona planificació de la proposta, cal invertir-hi molt. S'està intentant donar resposta a determinats caus i esplais que estan sense local, i es planteja pressionar el Consell Escolar per tal que obrin els patis de les escoles i plantejar, tal i com recollia el Pla Jove, que les escoles de nova construcció siguin sectoritzades i s'hi pugui accedir per una altra via i per tant compleixin altres funcions socials en tant que escola. S'aprofita per traslladar a la Regidora del Districte i també de Mobilitat la demanda de l'Assemblea de Joves de Vallvidrera de disposar de transport públic nocturn per arribar al barri, davant la qual explica que s'hi està treballant (quedarà recollit al PAD del Districte) i que s'és plenament conscient que cal donar servei a les zones de baixa intensitat (s'estan estudiant possibles mesures).

 Equipaments: El Casal de Joves del Guinardó ja ha finalitzat les obres i l'equipament ja està a punt per posar-se en marxa. El motiu pel qual encara no està en ús és que s'ha iniciat un procés participatiu entre les entitats del barri (i liderat pel CJD?) que definiran com s'articula el Casal de Joves. Aquest procés participatiu constarà de tres jornades i hi podran participar tant entitats com persones a títol individual, la difusió d'aquestes es farà a través del Districte i el CJD?, i es reflexionarà sobre com es vol gestionar el Casal, com s'organitzarà, quin tipus d'activitats es faran... D'altra banda, es parla del procés participatiu de la Plaça Botticelli, la Regidora explica que s'estan fent gestions amb el Patronat de l'Habitatge i el Mercadona per derogar l'acord de l'anterior govern; la situació de Torre Garcini també és incerta i s'està negociant amb la immobiliària propietària però es treballarà perquè esdevingui un

equipament públic i no s'enderroqui la finca. Pel que fa a Can Vanis (la casa *okupa* de plaça Eivissa) el Districte té intenció de convertir-lo en un equipament públic però encara s'ha de veure com es pot adquirir la finca, definir el possible ús, analitzar quin és l'estat de conservació, què hi pot cabre ja que l'espai és petit... Per acabar, es parla del Casal de Barri Pirineu en el qual s'estan reparant finestres i sales però cal re-definir-ne l'ús i incloure'l al PAD ja que segons el Pla d'Usos es demanava fer-hi un alberg, i segons el PEJB hi anava un espai 12@16 anys.

8 Nou Barris

 Regidora: Janet Sanz

La Regidora explica que la prioritat en matèria de joventut al Districte de Nou Barris és generar ocupació juvenil, també utilitzant instruments com la Garantia Juvenil. Prioritzen treballar l'ocupació en joves d'entre 18 i 20 anys i compten amb l'interès d'alguns Casals de Joves en participar d'aquest objectiu. S'està començant a treballar per crear una espècie de Taula de Joves del Districte on es planteja que hi hagi Casals de Joves, entitats del Districte, joves... La Regidora expressa la incapacitat d'un sol Districte de transformar la ciutat i que per tant cal pensar noves fórmules d'actuació per fer un abordatge més concret en matèria d'ocupació juvenil: interpel·la al CJB per participar en la redefinició dels canals existents de recerca d'ocupació, per abordar el retorn de joves exiliats... Considera que s'ha d'elaborar la creació d'un nou Pla Jove que doni respostes a les prioritats juvenils alhora que cal treballar la transversalitat en matèria juvenil i per tant és necessari que cada àrea transfereixi recursos a Joventut evitant la territorialització de les polítiques per tenir una visió global (i en tot cas crear aliances entre els territoris).

D'altra banda, Nou Barris és el Districte que pateix més desnonaments i es viuen situacions límit i d'extrema vulnerabilitat, però també es vol abordar la problemàtica de l'emancipació residencial per manca d'habitatge assequible per a joves. La Regidora considera que no es poden fer abordatges com el programa 10HJ que s'ha certificat que no funciona -els i les joves a qui se'ls hi va atorgar hi continuen vivint i a més es van crear *guettos* d'habitatges joves-, i per tant, les tres grans reivindicacions són: habitatge públic (establint criteris en que les persones joves també s'hi puguin beneficiar, i reservant un percentatge de les promocions a la joventut); mobilització de pisos de la SAREB (també reservar un percentatge a lloguer jove); i ajudes a l'emancipació. Per acabar, el Districte mostra interès en la iniciativa de l'Aixada Antiracista d'alliberar els espais de racisme i proposa alliberar la seu del Districte i altres equipaments públics de Districte i de Ciutat.

Equipaments: El CJB expressa que caldria traslladar el PIJ de les Bases a la Zona Nord del Districte que està més desatesa, el Districte pretén donar-hi resposta descentralitzant el servei perquè aquest sigui més mòbil. Pel que fa al PEJB la Regidora considera que per una banda s'ha d'abordar els dèficits històrics de manca d'equipaments públics que pateixen alguns Districtes, i per l'altra, cal reformular i revisar l'ús d'aquests equipaments abans de continuar creixent. Expressa que cal revisar la situació actual i repensar els usos alhora que és necessari potenciar la coordinació entre la Xarxa d'Equipaments Juvenils (intercanvi de bones pràctiques), connectar-los i posar-los en comú.

9 Sant Andreu

 Regidora: Laia Ortiz

La Regidora explica que a través del Pla de Barris es vol prioritzar a les persones joves així com treballar tota la vessant educativa, sobretot l'educació formal, ja que hi ha una alta segregació escolar (sobretot en barris com Bon Pastor), i també volen impulsar més Centres Oberts (en tot el Districte només n'hi ha un). Al barri de Navas han detectat que no hi ha cap tipus de participació juvenil però s'hi està desenvolupant el Pla Comunitari que pot ser una bona oportunitat. En aquest sentit, destaca que Sant Andreu és un districte amb un ric teixit associatiu, cultural, juvenil... però molt desigual, ja que hi ha barris amb molt poc associacionisme. Pretenen fet molta incidència en barris on hi ha problemes de cohesió social com són Trinitat, Bon Pastor o Baró de Viver -especialment en aquells on s'ha detectat certa involució com a la Trini-, i també pel que fa a l'abordatge del fenomen de les bandes juvenils ja que ha passat a fer-se des dels Mossos d'Esquadra en comptes de fer-ho per la via associativa (apropant-los a entitats juvenils del barri) i es detecta que cal una clara intervenció social d'aquests nois i noies. Un altre aspecte que treballen és la detecció d'espais de participació juvenil ja que el Consell Sectorial de Joventut no funciona, i pretenen traslladar la participació d'espais formals a espais informals (en tots els àmbits), començant per organitzar-hi jornades de participació per fer aportacions al Pla d'Acció Municipal i el Pla d'Acció del Districte. Consideren prioritari anar a buscar els i les joves per tal que formin part d'aquest procés de decisió sobre què és el que necessiten en el seu barri i apel·lar-los per la remodelació i definició de l'ús de l'espai públic. La Directora de l'Espai Jove de Garcilaso apunta que s'ha intentat fer moltes vegades però sense cap tipus de concreció ni materialització (per exemple els i les joves de Baró de Viver fa molt temps que reclamen un *skatepark*, i encara no el tenen).

Per acabar, es trasllada la problemàtica de mancança de locals que pateixen les entitats educatives del Districte -tant per desenvolupar-hi activitat o

guardar-hi material-, davant la qual la Regidora respon que a barris com Bon Pastor i a Baró de Viver hi ha molts locals (baixos) buits i que en podrien fer ús els caus i esplais però que allà no n'hi ha -tot i que treballen en la creació d'un Esplai a Baró de Viver-.

Equipaments: La Regidora destaca la rellevància de l'Espai Jove Garcilaso, referent pel que fa a les polítiques d'adolescència així com punt de trobada de molts i moltes joves del Districte. El CJB trasllada que s'havia detectat el potencial que a l'Espai Via Barcino hi hagués un Casal de Joves, però el Districte respon que no és estable ja que les persones joves que hi van tenen les seves pròpies dinàmiques i a més hi ha hagut alguns problemes. A Bon Pastor també hi ha una sala jove nova.

Pel que fa a les Casernes de Sant Andreu, espai on s'hi havien planificat un seguit d'equipaments de ciutat entre els quals s'hi trobava un Espai Jove, la Regidora explica que cal reviuir i replantejar el projecte ja que ha estat abandonat en els últims anys i que els nous equipaments quedaran recollits en el Pla d'Inversions Municipals. De totes maneres destaca que hi ha certs problemes jurídics i legals en la configuració de l'espai, però es té intenció de prioritzar l'habitatge social i l'escola bressol.

10 Sant Martí

Regidor: Josep Maria Montaner

El Districte vol abordar la diferència socio-econòmica entre els barris que el conformen i per això volen "atomitzar" l'atenció. En aquests instants s'estudia l'abandonament prematur dels estudis i s'està analitzant la situació juntament amb el Consorci d'Educació, i es pretén impulsar una forta política de

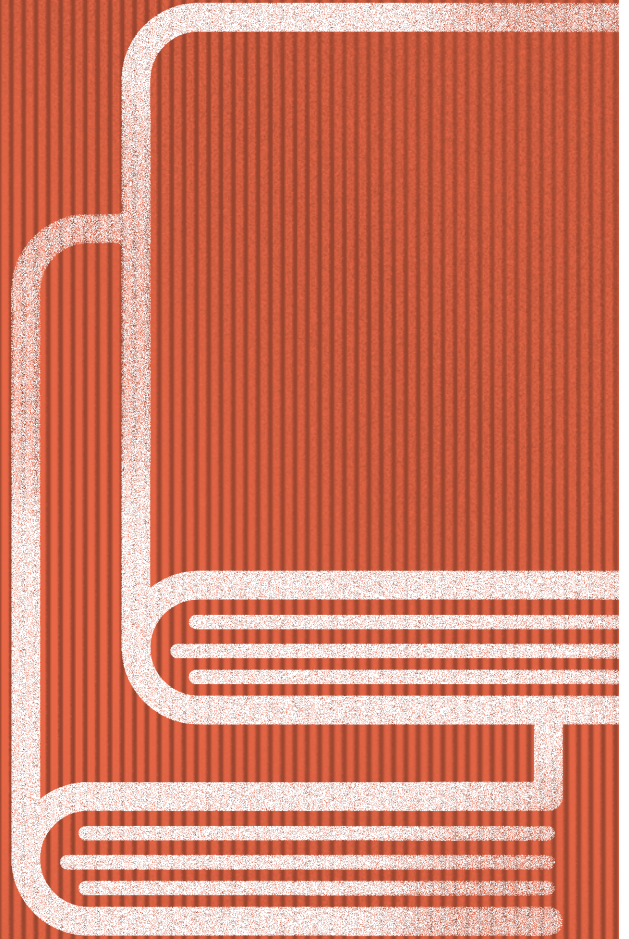
prevenció, donant suport als instituts per evitar absentisme escolar i eines per tal que l'alumnat continuï estudiant. Es parla de la franja del Besòs ja que hi ha els barris amb una situació d'atur juvenil més dramàtica, i el Conseller explica projectes pilots que s'hi estan desenvolupant: micro-crèdits, projectes d'eficiència energètica, prevenció de micro-violències, manteniment del mobiliari urbà, abordatge del fracàs educatiu... es fan polítiques transversals, no específiques de joventut. També s'està treballant per acostar als i les joves del Districte en el procés participatiu d'elaboració del PAD i PAM, i que al Besòs s'està creant la taula de Joves del Besòs dinamitzat, ara per ara, des de l'equip tècnic del Pla comunitari. Es parla de l'Eix Pere Quart, especialment sobre els espais buits i equipaments públics que hi ha i hi haurien d'anar, i expliquen que s'està impulsant un centre de debat urbà per a discutir el futur urbà. Per altra banda, des del Districte s'expressa certa preocupació pel que fa a l'oci nocturn del territori ja que consisteix en fer *botellón* i es produeix molta aglomeració de joves que generen en queixes del veïnat.

Com a Regidor d'Habitatge es trasllada que es farà un abordatge integral però centrant-se en tres aspectes: emergència social, pisos buits d'entitats bancàries i rehabilitació de barris. Pel que fa a habitatges nous es contempla habitatge dotacional per a joves, solucionar la problemàtica d'apartaments turístics (ja que competeixen amb garantir l'accessibilitat a l'habitatge) i també construir residències d'estudiants al detectar-se que hi ha una gran mancança.

Equipaments: S'ha inaugurat el Casal de Joves de Can Ricart ubicat al barri de Poblenou i tot i que encara falta el mobiliari, des de la Xemeneia (coordinadora d'entitats juvenils del Poblenou) es mostren satisfets. D'altra banda, es demana al CJB que aporti idees pel Casal de Joves que es vol crear al Besòs a través del pla Comunitari. Han contactat amb col·lectius de joves senegalesos i pakistanesos, i el CJB es compromet a contactar amb les entitats que coneix del territori.

7

Bibliografia i fonts

A Documentació elaborada pel CJB

- **Resolució contra la Llei Mordassa** (març 2015)
- **Resolució: perquè els i les joves no volem el 3+2** (març 2015)
- **Resolució en favor de la participació democràtica plena i amb garanties de les persones amb diversitat funcional** (març 2015)
- **Resolució per una ciutat per la joventut: Propostes per a les eleccions municipals 2015** (març 2015)
- **Campanya “Jove, fes-te sentir!”**
www.festesentir.cat
- **Campanya “No Claudiquis!”**
www.cjb.cat/noclaudiquis
- **Campanya “Té Sentit”**
www.tesentit.cat
- **Campanya “Sortim de l’aula”**
www.sortimdelaula.cat

B Informes i estudis consultats

- **Informe sobre emigració i població barcelonina resident a l’estranger.** Consell Econòmic i Social de Barcelona [CESB], 2015.
- **Situació laboral de les persones joves a Catalunya. Informe del 3r trimestre de 2015.** Observatori Català de la Joventut, 2015.
- **La emigración de los jóvenes españoles en el contexto de la crisis.** Instituto de la Juventud [INJUVE], 2014.
- **Informe anual sobre la renda familiar.** Ajuntament de Barcelona, 2015.
- **Informe Juventud necesaria: consecuencias sociales de la precariedad juvenil.** Consejo de la Juventud de España, 2015.
- **Manifest de la Plataforma de gestió ciutadana.** Plataforma de gestió ciutadana, 2015.

- **Manifest de la Plataforma #StopPujadesTransport.**

Plataforma #StopPujadesTransport, 2014.

- **Manifest per la Qualitat de l'Aire.**

Plataforma per la Qualitat de l'Aire, 2015.

- **Manifest Carrers per a Tothom.**

Plataforma Carrers per a Tothom.

C Documents i mesures de govern

- **Enquesta de Joves Barcelona 2015.**

Ajuntament de Barcelona, 2015.

- **Pla d'Equipaments Juvenils de Barcelona 2008-2015.**

Regidoria d'Adolescència i Joventut, 2008.

- **Pla Director de les Polítiques d'adolescència i Joventut 2013-2016.**

Regidoria d'Adolescència i Joventut, 2013.

- **Acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva.**

Ajuntament de Barcelona, 2014.

- **Mesura de Govern pel Suport i el Foment de l'Associacionisme Educatiu.** Regidoria d'Adolescència i Joventut, novembre 2014.

- **Mesura de Govern per la millora del sistema per l'abordatge integral de les violències masclistes a Barcelona.**

Regidoria de Cicles de Vida, Feminismes i LGTBI, novembre 2015.

- **Llei per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia o llei contra l'homofòbia.**

Parlament de Catalunya, octubre 2014.

ESPAI JOVE LA FONTANA
C/Gran de Gràcia, 190 08012 Barcelona
Tel 93 265 47 36
cjb@cjb.cat
www.cjb.cat

En conveni amb:

Ajuntament
de Barcelona